

יום טוב פרק רביעי ראש השנה

לא:

עין משפט
גר מצוה

בר א מיי מיי מלי
מגדלין בלטה ו פמי
עש עד טושי' חמי' מ'
ל יע קפ' ה'
כז א מיי מיי מלי
שליח' כפי' הלי' י'
ממי' שני' כ טושי' לית
סימן קמ' ספי' ה' ור'
אלפ' מ' הוקול' את
הנילה עומד' ד' יע' ו'
כח ג ד מ' מיי מלי
לשורי' נילה הלכה ה'
ממי' ללון קמ'
כח ה ו מ' מיי מלי
מעשר עין הלכה ה'
ממי' שני' קל'
ל ו מיי מ' ה' הלכות
עמדת הי' ה' ו' ו'

רובע לקינו. פי' בקונטרס רובע שקל דהיינו חצי דינר וכן משמע
לכאורה צינמה צ"פ הולילו לו (דף נה: וס) לאורחא
דמילתא הכי הו' דקאמר ונשקול ארבע זוזי ושדרי צנהר' וסינו
ארבע זוזי פשיטי חצי דינר זורי דינר' מדינה אחד משמונה דינר'
זורי ומיכו צ"פ' שני דלכריות ודף
י: וס) מוכח כדליל קווי רובע דינר
כל הילך דעמדו קהי' ברבעמיס
דחס רחמנא עליה דללות ולא מימי
אלא חד משתפר בעשירות דהיינו
ככש כסלע וסלע ארבע דינר הכי
לחדר מש עשרה הוא רובע דינר והא
דנקט צינמה ארבע זוזי נקט לפי
היורק שרגילין להמייקר פעמיס עד
קך: ויע' כחוס' ממת' ק: ד"ה ככש':
וביקש ר"א להפקירו לעיניו.
כפ"א דשנועות ודף טז.
ו(ס) מספקא לן כר"א אי סבר
קדושה ראשונה קדשה לשעתה כו'
או לא קדשה ומכה לא מנינו
למישט מדי דהולך להעלותו משוס
דכו דבר שזמנין כלאמרינן צ"פ'
קמא דנילה (דף ה: וס) ולי"א וס'
לא קדשה מה הו' מרומיס ענייס
הכי לא יוכלו לאכול גירוסים אס'
צולה קדושה ויס לומר דיכולין לחלל
על מנה על שז' פרוטה כלאמרינן
(כ"ח דף טז.) הקדש שז' מנה שחללו
על שז' פרוטה מחולל ואע"ג דכפרק
הזב (ס) פליגי בשחללו אי דיעבד
או לתחילה הא מספקין כסוף
המקדש עשוה (פרכין דף טז.) דזמן
הז' אפילו לתחילה ומיכו אין לראי'
מהקדש למעשר שני וכס רבני דפ'
התקבל (גיטין דף סה.) גני מערימי
על מעשר על דמני' חזק' צמא'
עסקינן כמעשר שני כמה הו'
דרננין ופרין ואלמה העשרה זמן
הז' מי איכא הוה ל' לאקשי' ממעשר
על זמן מה הוה הערמה לרין
ואל' על שז' פרוטה יסול לחלל
הכל קין וחומס ומיכו צהלכות
גדולות ובשאלמות דרב אחאי' פסקו
דכמעשר שני ובכס רבני יסול לחלל
שז' מנה על שז' פרוטה והיל'
דהתקבל עשירי הוה מלי פריך עליה:*

תורה אור השלם
1. ושלם מארץ חרברו
ומעפר תשח אמרתיך
והיה כאבוב מארץ ירדן
ומעפר אמרתיך
העצמץ: ישעיהו כט ד'
2. כי השח יושב מרום
ספרה נשגבה וישפלה
ישיקרה על ארץ יגיעה
עד עפר: ישעיהו כו ה'
3. והנניר מעפר קומי
שבי ירושלם התחפת
ומורו צאתך ויביח' בת
ציון: ישעיהו כב ה'
4. עשירי ברשים ומישל
ועבד לזה לראש מלוה:
למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

למשי כב ז'

ומיבנה לאושא ומאושא ליבנה ומיבנה
לאושא ומאושא לשפרעס ומשפרעס לבית
שעריס ומכות שעריס לצפורי ומצפורי
למבראי ומבראי עמוקה מכולן שנאמר
ושפלת מארץ תדברי (ס) רבי אלעזר אומר
שש גלות שנאמר כי השח יושבי מרום
קריה נשגבה ישפילה ישפילה עד ארץ
יגיענה עד עפר א"ר יוחנן ומשם עתידין
ליגאל שנאמר יהתערי מעפר קומי שבי:
מתני' אמר ר' יהושע בן קרחה ועוד זאת
התקין רבן יוחנן בן זכאי שאפילו ראש בית
דין בכל מקום שלא יהו העדים הולכין אלא
למקום הוועד: **גמ'** ההיא איתחא דאמונה
לדינא קמיה דאמימר בהרדעי אול אמימר
למחוזא ולא אולה בתריה כתב פתיחא עילויה
אמר ליה רב אשי אמימר והא אנן תנן
אפילו ראש בית דין בכל מקום שלא יהו
העדים הולכין אלא למקום הוועד א"ל ה"מ
לענין עדות החדש דא"כ ב' נמצאת מוכשילן
לעתיד לבא אבל הכא יעבד לזה לאיש
מלוה ת"ר ב' אין כהנים רשאין לעלות
בסנדליות לדוכן וזו אהד מתשע תקנות
שהתקין רב"ז שית אהדי פירא והודא
דפיראק קמא ואידך ד' דנתני' יג' שנתניד
בזמן הזה צריך שיפריש רובע לקינו אמר
רשב"א יכבר נמנה עליה רבן יוחנן וביטלה
מפני התקלה ואידך פלוגתא דרב פפא ורב
נחמן בר יצחק רב פפא אמר כרס רבעי רב
פפא אמר כרס רבעי (ד' דנתניא) ה"כרס רבעי
היה עולה לירושלים מהלך יום לכל צד וזו
היא החומה אילת מן (ה' הצפון) ועקבת מן
(ה' הדרום) לוד מן המערב וירדן מן המזרח
ואמר עולא ואיתימא רבה ב' עולא א"ר
יוחנן מה טעם כדי לעטר שוקי ירושלים
בפירות ותניא י' כרס רבעי היה לו לרבי
מחלל

אליעזר במורה לוד כבד כפר טבי וביקש ר' אליעזר להפקירו לעיניו אמרו לו
תלמידיו רבי כבד נמנו חברך עליו והתירוהו מאן חברך רבן יוחנן בן
זכאי רב נחמן בר יצחק אמר לשון של זהורית דנתניא ב' בראשונה הו'
קושרין לשון של זהורית על פתח אולם מבחוץ הלבין היו שמחוין לא הלבין
היו עצבין התקינו שיהו קושרין אותו על פתח אולם מבפנים ועדיין היו
מציצין ורואין הלבין היו שמחוין לא התקין היו עצבין התקינו שיהו
קושרין אותו חציו כסלע וחציו בין קרניו של שעיר המשתלח רב נחמן
בר יצחק מאי טעמא לא אמר כרס רבעי אמר לך אי סלקא דעתך רבן
יוחנן בן זכאי חברי דרבי אליעזר מי הוה רבו הוה ואידך כיון דתלמידים הו'
לאו אורח ארעא למימרא ליה לרביה רבך רוב פפא מאי טעמא לא אמר
כרס נחמן בר יצחק אמר לך אי ס"ד רבן יוחנן בן זכאי כימי רבן יוחנן בן זכאי
מי הוה לשון של זהורית' והתניא כ' כל שנותרו של רבן יוחנן בן זכאי מאה
ועשרים שנה מ' שנה עסק בפרקמטיא מ' שנה למד מ' שנה לימד ותניא
ג' שנה קורם שנחרב הבית אל היה לשון של זהורית מלבין אלא
מאדים ותנן משחרב הבית התקין רבן יוחנן בן זכאי ואידך אותם ארבעים
שנה דלמד תלמיד יושב רבו הוה ואמר מילתא ואסתבר מעמיה

שם שהיה עליו טורח להעלות: וספורוס. לפדות ולהעלות דמים דיון דחרבה ירושלים לא חזו לה חכמים לעשרה עמתי: מי הוה לון של
והורים מלבין. ימיים שהיה רבן יוחנן מורה הוראתו ומתקן תקנות: וסן פסארכ כהמ' ספקין. תקנות אלמא לאחר החורבן היה שנה אז שמיט'
וכיון דלרצונם שנה קודם חורבן לא הלצין הלצין בתוך שמיט' האחרונים שלמד כהם לאחרים ומקני תקנות:

אין ותשם בחאי פירקא. ראשונה שיהו תוקעין בכל מקום שיש בבית דין. שניה שיהא לילכ ניטל כמרינה טבעה. ג' שיהא יום תוך כולו אסור. ד' שיהו מקבלין עדות החדש (כל היום). ה' שלא יהו עדים הולכין
אלא במקום העיר. וזאת פירקא קמאה אה דתנו רבנן בראשונה היו מחללין על כולן. משחרב הבית את כלן רבן יוחנן בן זכאי ובי' י"ש קרבן. התקין שלא יהו מחללין אלא על ניסן ועל תשרי כלבד. ואידך
א' ראמיאד כביריותא פרק ארבעה מחוסרי כפרה. דתניא ג' שנתניו בזמן הזה צריך להפריש רובע לקינו. אמר רבן שמעון בן עקיבא י"ש מי שישונה אחר ר' שמעון בן אלעזר. כבר נמנה עליה רבן יוחנן בן
זכאי ובטלה מפני התקלה שסא וצינאה לחולין. הנה ה' תקנות. ו' סאי היא. רב פפא אמר כרס רבעי. דתנן פסוקא האחרון במעשר שני כרס רבעי היה עולה לירושלים מהלך יום לכל צד כולו. עד כבר
נמנו עליו חבורי החורבות. מאן חבורין רבן יוחנן בן זכאי. רב נחמן בר יצחק אמר לשון של זהורית. דתניא התקינו שיהו קושרין אותו כסלע וחציו בקניי שעיר המשתלח. וכן התקינו רבן יוחנן בן זכאי.
יאקשינן ליה חציו כימי לשון של זהורית. והתניא כל שנותרו של רבן יוחנן בן זכאי ק"ב שנה. י' שנה עסק בפרקמטיא. וי' שנה למד וי' שנה לימד. ותניא מ' שנה קורם חורבן בבית לא היה הלצין מלבין
אלא מאדים. ורבן יוחנן בן זכאי כתר חורבן הבית הוה. דתניא משחרב הבית התקין רבן יוחנן בן זכאי. ופירקין אותו מ' שנה שלמד תלמיד יושב לפני רבו הוה ואמר מילתא ואסתבר מעמיה כהמיה.

מסורת הש"ס

(א) ושלם כה: (ב) סוטה
(ג) כריתות כה: (ד) ושלם
המון. (ה) כלה ה. מעשר
שני פ"ה מ"ג. (ו) ושלם
הדרוס ויכא' תפסין.
(ז) ושלם הפסין. (ח) וס'
כפלה א"ר כר נר הוה.
(ט) ויחא פ"ו. (י) ומלכין כה.
כרס"י. (כ) מסגדיו חא.
(ל) ויחא פ"ו. (מ) ומסגד
כרס"י. (נ) פ"ה משהכר.
(ס) שמת ד"ו. (ע) כרס:
(פ) ופ' קדושה פי'
ק"ו. (צ) וישי' חוס' מגילה
י"ד. ד"ה דביע'.

הגרות הב"ה

(א) ג' ושלם חלקן
מזרי' ומעפר השח
אמרתיך ר' אלעזר אומר
שש גלויות גלו עמתי
כו מעפר קומי שבי
ירושלים: (ב) רש"י ד"ה
ומינה כי דר זו הייתה
מסגדיו כו ג' ל' ומת'
כין תחמ': (ג) אבאי חזו
לארשא כדמתי': (ד) ד"ה
שית דהאי פירקא חא חא
דכרייתא ותמ': (ה) ד"ה
יתא כו' שלא יהו מחללין
שבת אלא על ניסן:

מוסף רש"י

צריך שיפריש רובע
לקינו. לכסוינה בית
המקדש יצא קין דלמתינן
לעיל (כריתות טז.) לרין
קרבן. וקרין כפחות
מחצית לא אפסד. דלן
מלי קין כפחות מירבע
דלמתינן נתניו (ס' וס' ט.)
ועודו קיין כדכתיב: אל
פחות לא אפסד: ט"ו.
כפני התקלה. שלא יהו
ממנו וס' כרס רבעי.
לשמהי מורה קדש הללוט
ויקרא (טו) וימתין קדש
קדש ממעשר שני דכתיב
ביה קדש. וכל מעשר
הלבן מוסף חלקי מסרי
הקין ג' וס' מ' ס' צריך
להלכות הפירות לירושלים
או לפדות ולהעלותו אבד
לירושלים ותקני ממתיס
תהלין יום אחד לכל ג' ד'
שלא יפדוהו אלא שפירות
מתן יעלה ואלמס שם.
דמפסרין לקמן כדי לעטר
שוקי ירושלים כפירות
ב' צ"ה. ומהרה לוד.
היינו קין לוד לירושלים
בתוך מתקן יום. דא'
אמרינן לוד בתוך מתקן
יום מן המעשר מלא
מזבחה בין לוד לירושלים.
כלכל מנכרין (כריתות לה.)
י' פלוגתא דת' דת'
ועד רבני יחד מי כרס
רבני: ב' צ"ה. ויבכש
ר' אליעזר להפקירו
לעיניו. שיקטוהו ס'
יעלוהו לירושלים ואלמתי
ס'. שיהו עליו טורח
לעלות ס' הפירות
ועליו החורבות.
לפדות ולהעלות דמים.
יאפ'ג' דלחא חוסין הו'.
קסרי קדושה ראשונה
קדשה לשעשה וקדש
לעמד ללח. ורין לעלות
הפירות או הדמים וס'.